

af metadonbehandlingen, og hvis fritids-, bo- og omsorgstilbudene skal forbedres, så kræver det en indsats af et omfang, som i hvert fald ikke er det her lovforslags.

Jeg skal derfor sige som afslutning på mit indlæg, at der er afsat 25 mio. kr. i 1995 stigende til godt 40 mio. kr. i de efterfølgende år. Lidt er selvfølgelig bedre end ingenting, og derfor støtter vi det, og derfor stemmer vi for. Men når et lovforslag som dette vedtages, så skabes der forventninger. For at antyde forventningernes omfang skal jeg bare gøre opmærksom på, at det for en kommune som Kolding, hvor jeg tidligere var socialudvalgsformand, svarer til, at vi i 1995 får ekstra 250.000 kr. til en indsats over for de udstødte grupper.

Derfor indledte jeg med at sige, at ambitionsniveauet var utilstrækkeligt. Det synes jeg endda var en meget venlig formulering. Derfor bebuder jeg, at SF i forbindelse med de kommende finanslovforhandlinger vil prøve at sætte lidt mere sammenhæng mellem ambitionsniveau og mulighed for faktisk udøvelse.

Tom Behnke (FP):

Nu skal man passe på med at være for skrårisker og påstå for meget, men når jeg sidder og tænker tilbage, så synes jeg ikke, jeg kan huske, at jeg i de fire år, jeg har siddet i Folketinget, på noget tidspunkt har behandlet et egentligt socialt forslag. Det her er et socialt forslag. Her har vi endelig at gøre med et forslag, som tager fat på de mennesker, som har et socialt problem.

Bistandsloven var jo ellers ved at gå hen og blive til en hel velfærdslov, hvor stort set alle danskere passede ind under en eller anden paragraf og kunne få et eller andet beløb fra det offentlige, mere end den var en social lov, en social lov, der kunne samle dem op, der havde reelle sociale problemer.

I Fremskridtspartiet har vi den opfattelse, at de, der kan klare sig selv, jamen de må også klare sig selv, og de skal også have mulighed for at klare sig selv. Til gengæld er vi klar til at give den nødvendige hjælp og den tilstrækkelige hjælp til dem, der ikke kan klare sig selv. Vi kan således allerede på det foreliggende grundlag støtte forslaget fra ministeren. Forslaget er godt.

Forslaget er godt på flere måder; dels nedbryder forslaget noget af al den kassetænkning, vi har set, den kassetænkning, som hindrer, at kommuner og amter går ind og yder den indsats, der er bedst, dels tager forslaget fat på netop den gruppe, som for mig at se har størst brug

for hjælp, og dels er de tiltag, som ministeren kommer med, virksomme tiltag, som vi kan bruge her og nu.

Men forslaget er ikke bare flotte paragraffer, det er også et forslag med konkret indhold. Man må også rose regeringens vilje til at inddrage de private institutioner, de private organisationer og private grupper i arbejdet for de socialt dårligst stillede. Netop de private har vist deres værd på det her område, og den ene konference efter den anden har da også vist, at netop de private institutioner er villige til og er klar til at tage en del af dette arbejde.

Den sidste ros skal så gå til forslaget nr. 9 om amtsrådets pligt til sammen med kommunalbestyrelsen senest tre måneder efter optagelsen at vurdere behovet for et fortsat ophold på en § 105-institution og iværksættelse af eventuelle andre tilbud.

Men lad mig så også, når jeg har sagt det, påpege det mindre positive eller måske direkte negative. For mig at se er det største problem med forslaget her, at intentionerne og ånden er lidt forkert. Man fornemmer, at det mere er et spørgsmål om at fastholde de pågældende i den ulykkelige situation frem for at få en ægte og helhjertet indsats med det klare formål at bringe de pågældende mennesker på ret køl igen. Efter min opfattelse skal alle sociale tilbud være målrettede, og de skal være målrettede til at være en forbigående indsats forstået på den måde, at det gælder om at gøre personen i stand til at klare sig selv hurtigst muligt, når det i øvrigt er muligt.

Afslutningsvis vil jeg opfordre ministeren til grundigt at overveje alle de forskellige varianter, vi har af finansieringsmodeller inden for det offentlige system specielt på det sociale område.

Jeg skal ikke beskyldte nogen kommuner eller amter for, at de kunne finde på at spekulere på det økonomiske, når det rigtige tilbud skal findes og stilles til rådighed, men incitantet vender i nogle tilfælde forkert, og jeg synes også, at vi jævnlig i dagspressen ser eksempler, hvor man kunne få den mistanke, at en kommune har spekuleret mere på kassebeholdningen end på, hvad der var bedst for den enkelte.

Men en positiv støtte fra vores side til forslaget.

Bruno Jerup (EL):

Enhedslisten støtter også det her forslag. Intentionerne er at sikre, at de enlige får et tilbud, et botilbud. Det har man tidligere ikke gjort, og det er en god idé, som forslaget er fremlagt her.